

Universitätsbibliothek Wuppertal

Epistolæ obscvrorvm virorvm

cvm inlvstrantibvs adversariisqve scriptis

Textvs

Hutten, Ulrich von

Lipsiæ, 1864

66. (Appendicis 4.) Magister Abraam Isaac de stirpe Aminadab

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-976](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:468-1-976)

Credo quod bene intellexistis me, et hęc est veritas: et prohibeo vobis et coniuro vos per virtutem omnium scientiarum prohibitarum quod neminem doceatis. Et sic Valete ex Ruprechtsow: in brevi plura expectabitis a me et maiora si illa placuerint vobis.

66. [Appendicis 4.]

Magister Abraam Isaac de stirpe Aminadab
Magistro Ortvino Gratio

Salutem.

Malarum bonarumque artium altissime magister: sciat dominatio vestra quod ego volo iam satisfacere promissis meis, quia promisi super vestram petitionem quando a vobis recessi ex Colonia, quod volo vobis continue novitates scribere. Et ante omnia libenter haberetis quod notificarem vobis de illo astuto Iurista Ioanne Reuchlin, cum quo magister noster Iacobus de Hochstrat multum habet in Curia propter fidem tractandum. Hoc ego volo facere ex singulari dilectione. Tunc sciatis primo (quia ego ab origine mundi vobis omnia pandam.) Quando ego recessi in diebus Canicularibus versus Romanam, ut bene scitis, tunc nullam maiorem passionem habui super totam viam, nisi quod maxime sitivit me, quando ascendi altos montes in Algoia cum meis sociis. Et quando veni ad Curiam, factus sum servus corporalis unius Cardinalis prope Campum flore: et fui servitor suus octo mensibus cum magna diligentia pro uno beneficio cu-

⁷ M. Ortu. Ḡa. 5. ⁸ S. 5. ¹³ M. 5. Iacob. 5. ¹⁸ Qñ 5.

rato in Kelbertzhausen, quod iacet in Vollenbergensi diocesi. Et impe-
travi super hoc unam bullam cum duodecim sigillis de omnibus Cardina-
libus. Et sanetissimus noster fecit suum sigillum etiam ante, ad maiorem
cautelam. Tunc cum letitia exivi et volui possessionem accipere, tunc ille
5 prior plebanus non est mortuus: tunc ego in magna ira dixi: 'Percutiant
mille diaboli ad hoc: debeo pecuniam meam sic perdere?' Etiam fuit par-
vum beneficium: si in Curia scivissem, ego non exivissem propterea. Ego
putavi quod posset portare in omnibus annis .xx. florenos in reservato.
Vos etiam bene scitis quod ego non maneo personaliter in illis partibus.
10 Ego vellem libentius habere beneficium in Daventria prope patriam nostram
cum centum florenis, et cum una simplici puella duodecim annorum, quam
in illa superiore parte unum cum triginta florenis, et cum callida matrona
sexaginta annorum. Sed illa reservata bene facerent uni. Secundo sciatis,
Magister Ortvine, quod deinde non potui ita statim venire ad Curiam pro-
15 pter bella in Italia: quia currunt hincinde nudi Ribaldi. Et si unus acci-
peret mihi vestimenta, tunc perdissem paupertatem meam totaliter, sicut
dixit semel una vetula quando fregit ova super pontem in Helpruna. Et sic
permansi duobus mensibus in valle ad Wimpinam, etiam cum quibusdam
bonis Curtisanis. et ibi didici unum ludum a Ioanne Greyferio, qui est
20 valde liberalis, quia dedit semel sex sociis, quorum ego fui unus, ad co-
medendum septem ova et non minus. Et ille ludus dicitur in lingua Ita-
lica Trent uno. Hoc ego nunquam vidi in Romana curia. Etiam non est
mirabile, quia oportuit me semper habere advertentiam ad mulum in sta-
bullo inferius. Et audiatis quomodo semper fecimus. Nos ivimus aliquando
25 in Wimpina super scholam, ubi semper convenerunt super extra boni socii.
Et fuit unus inter eos qui dicitur Gregorius Spiculi: ille est valde decla-
rativus de modo supponendi. Ipse declarat hanc materiam ita clare sicut
vos nobis olim Tertiam partem Alexandri de arte versificandi. Quando-
cunque audio eum sic grosse loqui de illa luxuriosa re, tunc acquiro de-
30 lectionem ad supponendum. Ego multum didici ab eo (parcatis mihi,
quia est opus naturale): ego vellem, sicut deus mihi iuvat, unum Carli-
num dare quod vos sciretis ita amicabiliter lardare, nisi propter uxorem
Ioannis Pfefferkorn: tunc ego scio quod amaret vos super omnes alios
theologos qui sunt in Colonia. Per deum illa ars non iuvat quam mihi
35 semel ostendistis in libello parvo qui fuit retro scriptus. Nunc audiatis
quid post illa factum est. Ipsi una vice apud vinum quesiverunt me (quia
fui Curtianus) quomodo res startet in causa fidei cum Ioanne Reuchlin et
Coloniensibus. Respondi: 'Per deum, ego timeo multum de illo bono viro
Ioanne Reuchlin quod est nimis pauper ad finem perducendum illam causam.
40 Quia predicatores monachi remotius veniunt cum eorum caseorum saccis

14 M. 5. 16 Sicut 5. 24 iuinus 5. 29 sicut 5. 33 Pfeffer. Tunc 5.

quam una unica persona cum pecunia'. Tunc unus dixit: 'O sancte deus, quam magni nequam sunt isti monachi quando colligunt caseos. Nuper fuit Frater N. huius monasterii hic in villa mea et voluit mihi meam sororem cum potestate lardasse. Ipse fugavit eam per gradum supra in domum, et cucurrit ei post, et iecit eam ad lectum, et voluit levare cu-⁵ cullam et cum Datulo inferius ad. tunc soror clamavit: „Her N., Her N., cessate: ego clamo quod omnis homo audit et tunc diabolus vos permerdabit". Tunc ipse dixit "Per corpus tuum noli clamare: Ego volo tibi pro Dedicatione aliquid emere quod debet medium florenum valere". Deinde venit mater: tunc ipse descendit et Datulus ei adhuc stetit, quod levavit ¹⁰ sibi cucullam quasi haberet dentem Rastri inferius'. Tunc unus alias socius dixit: 'Si iste nequam hoc fecisset sorori meę, Ego vellem ei testiculos excindere et aliis monachis mittere ad comedendum in aceto, quando haberent festum Iovis'. Tunc ille iterum dixit: 'Per deum, ego non habeo sibi pro malo, quia semper sunt inclusi. Ego credo quando asinus haberet ¹⁵ peplum supra, quod non esset securus p̄e ipsis. et quare una feminalis imago non deberet eis tenere?' Tunc unus iuravit et dixit quod Ioannes Reuchlin vult in unum librum colligere omnes nequitias monachorum in Almania per unum vagantem hincinde, Et vult illas Sanctissimo offerre et vult dicere 'Cur ille Hochstrat non extirpat illam luxuriam inter fratres ²⁰ suos?' Et dixit ille quod monachi fētent sicut Hirci quando sudant, et in sua patria beneficaverunt omnes meretrices, et quando ipse vult semel in necessitate purgare renes, tunc ipse putat quod lardat monachum propter illum fētorem quem conceperunt ex monachis. Ergo, Magister Ortvine, vos estis eorum fautor: Ideo sitis ante, quod habebunt etiam inquisitorem ²⁵ Luxurie salacitatis ad illum Hochstrat qui est inquisitor hereticę pravitatis: tunc res bene stabit cum ipsis. Vel si saltem facerent occulte sicut ipsorum priores qui vocant eas ad cellas, ibi nemo potest videre: Et sic bene transiret hinc: Manifeste autem sic super eas cadere, est scandalum toti ordini. Ideo faciatis melius ad hoc. Post hęc omnia traxi iterum ³⁰ ad Curiam, Et adhuc ibi expecto gratias dei. Valete. Datum Romę in Refectorio Capitolii.

67. [Appendicis 5.]

Frater Nollerius Stech de Calabria

Magistro Ortvino

35

Devotas meas orationes opto vobis loco salutis. Excellentia vestra theo-logicalis seit quod ego iam veni quasi peregrinus ex monte Synai. Ne-

⁵ Et 5. ¹¹ ?]. 5. ²⁴ M. O:tui. 5. ²⁸ Ad 5.

35 M. 5.